

Sygn. akt II KK 264/21

POSTANOWIENIE

Dnia 29 lipca 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **M. K.**

skazanego z art. 258 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 lipca 2021 r.

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania

prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 10 września 2020 r.,

sygn. akt II AKa (...),

utrzymującego w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Ł. z dnia 05 lipca 2018 r., sygn.

akt IV K (...),

na podstawie art. 532 § 1 i 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 05 lipca 2018 r., sygn. akt IV (...), Sąd Okręgowy w Ł. uznał M. K. za winnego popełnienia czynów zabronionych o których stanowią przepisy art. 258 § 1 k.k. oraz art. 56 ust. 3, art. 62 ust. 1, art. 53 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 65 § 1 k.k. i w miejsce jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych za przypisane przestępstwa, wymierzył temu oskarżonemu karę łączną 7 lat pozbawienia wolności.

Po rozpoznaniu wniesionego przez obrońcę środka odwoławczego Sąd Apelacyjny w (...) wyrokiem z dnia 10 września 2020 r., sygn. akt II AKa (...),

utrzymał w mocy w zaskarżony wyrok Sądu Okręgowego w Ł. IV Wydział Karny z dnia 5 lipca 2018 r., sygn. akt: IV K (...), w stosunku do oskarżonego M. K., a nadto zwolnił oskarżonego od kosztów sądowych za postępowanie przed Sądem drugiej instancji.

Od ww. rozstrzygnięcia Sądu drugiej instancji kasację wniósł obrońca skazanego M. K. W wywiedzionym środku zaskarżenia zawarł także wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia „(...) w zakresie, w którym Sąd Apelacyjny utrzymał w mocy wyrok Sądu Okręgowego w Ł. w zakresie dotyczącym orzeczonej wobec skazanego kary łącznej pozbawienia wolności (...)”.

W treści wniosku obrońca argumentował, że pomimo wyjątkowego charakteru instytucji wstrzymania wyroku oraz faktu, że jej zastosowania nie może uzasadniać samo tylko złożenie kasacji, to w ocenie wnioskodawcy zachodzą przesłanki do uwzględnienia takiego wniosku, ponieważ zarzuty podniesione w nadzwyczajnym środku zaskarżenia, wskazują na możliwość wysokiego prawdopodobieństwa jej uwzględnienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie jest zasadny i dlatego nie został uwzględniony.

Stosownie do treści art. 532 § 1 k.p.k., w razie wniesienia kasacji Sąd Najwyższy może wstrzymać wykonanie zaskarżonego orzeczenia, jak i innego orzeczenia, którego wykonanie zależy od rozstrzygnięcia kasacji.

Na wstępie należy raz jeszcze przypomnieć, chociaż kwestię tę dostrzega sam przez wnioskodawcę, że instytucja z art. 532 § 1 k.p.k., będąca odstępstwem od zasady natychmiastowej wykonalności prawomocnych wyroków (art. 9 § 3 k.k.w.) ma charakter wyjątkowy, a skorzystanie z tego rozwiązania możliwe jest dopiero przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków: wystąpienia sytuacji oczywistej zasadności zarzutów kasacyjnych oraz wykazania przez wnioskodawcę, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne skutki dla skazanego.

Dokonana przez Sąd Najwyższy na potrzeby rozpatrzenia przedmiotowego wniosku analiza zarzutów podniesionych przez autora kasacji doprowadziła do konstatacji, że pomimo obszernego uzasadniania nadzwyczajnego środka

zaskarżenia, jak również dużego stopnia szczegółowości, nie są zarzuty te zasadne w stopniu, który doprowadziłby obecnie sąd kasacyjny do przekonania, że konieczne jest wstrzymanie wykonalność zakwestionowanego rozstrzygnięcia. Nie przesądza to, co oczywiste, o mającym zapasć w przyszłości rozstrzygnięciu w przedmiocie zasadności nadzwyczajnego środka zaskarżenia, jest bowiem oceną wstępną.

Argumentów za takim stanowiskiem dostarcza pisemna odpowiedź na kasację sporządzona przez prokuratora, w której postuluje on oddalenie tej kasacji jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy nie stwierdził także wystąpienia w realiach przedmiotowej sprawy szczególnych, wyjątkowych okoliczności prowadzących do wniosku, iż wykonanie zaskarżonego wyroku mogłoby spowodować dla skazanego nieodwracalne, niekorzystne skutki, tym bardziej, że nawet sam autor wniosku na takie okoliczności nie wykazuje.

Wobec powyższego orzeczono jak na wstępie.